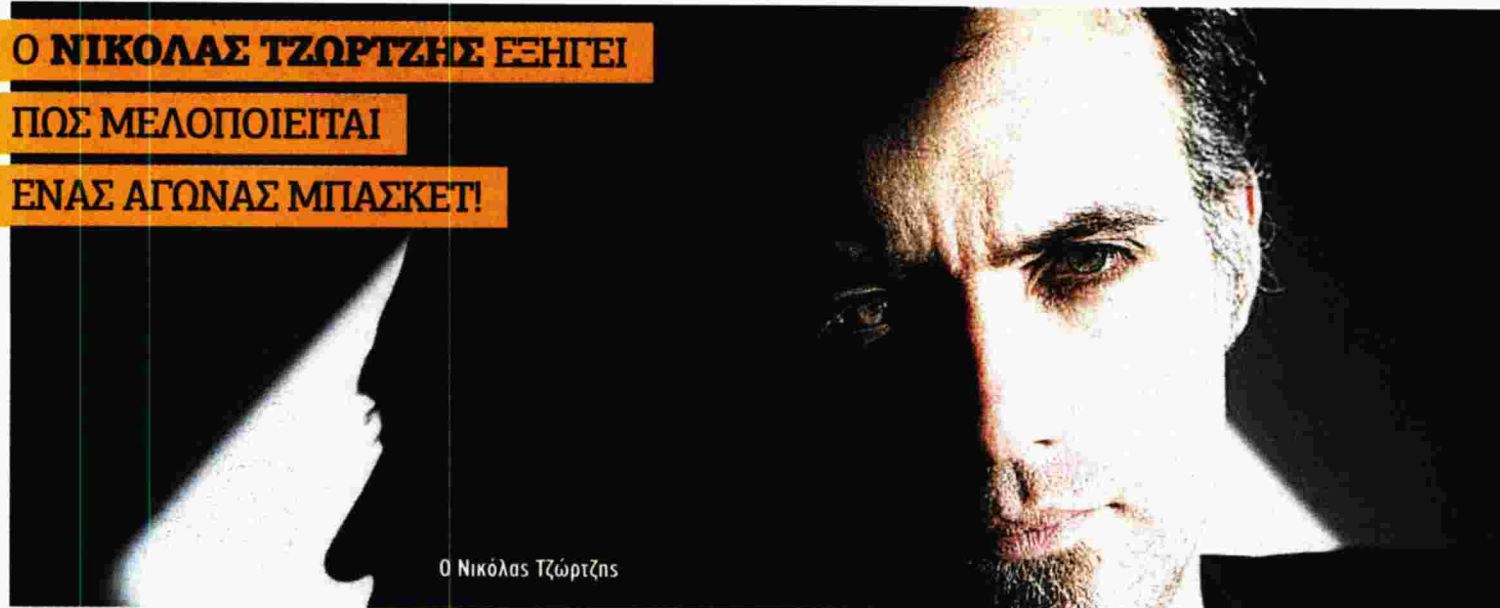
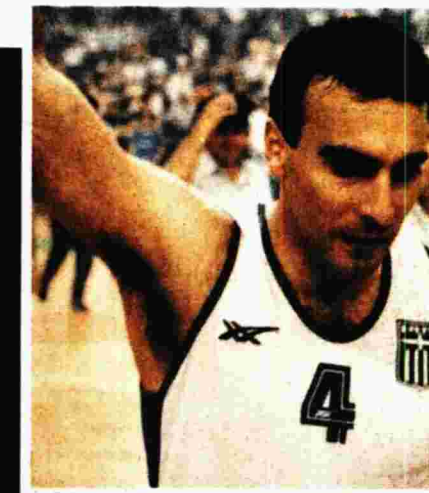

Ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ ΕΞΗΓΕΙ**ΠΩΣ ΜΕΛΟΠΟΙΕΙΤΑΙ****ΕΝΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΠΑΣΚΕΤ!**

Ο Νικόλας Τζώρτζης

Ο Νίκος Γκάλης
στο έπος του Ευρωμπάσκετ 1987

Ενα κοντσέρτο για πιάνο αφιερωμένο στον Νίκο Γκάλη είναι από μόνο του κάτι που ξενίζει με την πρώτη ματιά και προκαλεί την περιέργεια. Μια αφίσα συμφωνικής ορχήστρας με τον Γκάλη του Eurobasket '87 αντί για μουσικούς, είναι λόγος να πας ν' ακούσεις. Χθες, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης παρουσίασε σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση το κοντσέρτο για πιάνο του Νικόλα Τζώρτζη «Contre Tous, hommage à Nikos Galis», που ο ταλαντούχος συνθέτης εμπνεύστηκε από τον κορυφαίο Έλληνα αθλητή.

γράφει ο **ΓΙΑΝΝΗΣ Θ. ΚΕΣΣΟΠΟΥΛΟΣ**
gkessopoulos@gmail.com

Φυσικά, η μουσική ακούγεται, δεν... λέγεται, όμως όπως συμβαίνει με κάθε έργο τέχνης, έχει ενδιαφέρον να μπει κανείς στο μυαλό του δημιουργού, να μάθει πώς βίωσε, τι είδε, τι «διάβασε», τι τον ενέπνευσε...

«Από μικρός θαύμαζα τον Νίκο Γκάλη, παρότι δεν ασχολήθηκα προσωπικά καθόλου με τον αθλητισμό, γιατί μέσα από τη δουλειά του κατάφερε να εμπνεύσει μια ολόκληρη χώρα» λέει ο Νικόλας Τζώρτζης στην ThessNews. Μας έδειξε ότι «Αν κάνεις αυτό που πρέπει να κάνεις, έχεις δικαίωμα να ονειρευέσαι και να πιστεύεις ότι θα τα καταφέρεις, ανεξάρτητα ποιος είσαι όταν ξεκινάς. Αρκεί να ακολουθείς το πρόγραμμα και να είσαι ταγμένος σε αυτό που κάνεις».

Γιατί δεν είναι μόνο το ταλέντο, είναι κυρίως η σκληρή δουλειά και αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με τον αθλητισμό, αλλά μπορεί να εφαρμοστεί στα πάντα. Αν θυμηθεί κανείς τις δηλώσεις του

«Η σιωπή, όταν σκοράρει ο Γκάλης, είναι μουσική...»

Γκάλη εκείνη την εποχή, σε μια Ελλάδα που ήθελε να ανεβεί και προσπαθούσε να διακριθεί, μπορεί να πιστοποιήσει τις... εντυπώσεις του Ν. Τζώρτζη.

Η... χορωδία της κερκίδας

Στον τελικό του 1987, με την εθνική ομάδα μπάσκετ απέναντι στη μεγάλη ομάδα της Σοβιετικής Ένωσης, ο Νικόλας βρισκόταν στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας με τον πατέρα του. «Ήμουν μόλις 9 χρονών και είχα την τύχη να βρισκομαι στο γήπεδο. Θυμάμαι ελάχιστα πράγματα από τότε, γιατί παραήταν μεγάλο γεγονός για ένα παιδί! Ωστόσο θυμάμαι την ατμόσφαιρα, τα πανηγύρια, τους ήχους, τους θορύβους...»

Ο Νικόλας Τζώρτζης έγινε συνθέτης, ζει μόνιμα στο Παρίσι εδώ και 15 χρόνια και δραστηριοποιείται στις χώρες της Κεντρικής και Δυτικής Ευρώπης. Κάποια στιγμή, γράφοντας για ολοένα και μεγαλύτερα σύνολα, γεννήθηκε η ιδέα για ένα κοντσέρτο αφιερωμένο στον Νίκο Γκάλη, «γιατί

ήταν ένας σολίστας».

Πώς ένας αγώνας μπάσκετ μπορεί να «διαβαστεί» με όρους μουσικούς είναι ένα καλό ερώτημα... «Ένας αγώνας μπάσκετ έχει σχήματα, όπως κι ένα μορφικό έργο έχει σχήματα τα οποία κινούνται στον χώρο και στον χρόνο» λέει ο συνθέτης, ο οποίος... μας περιέγραψε με έναν μοναδικό τρόπο τη μουσική σύνθεση σαν να ήταν ένας αγώνας μπάσκετ!

«Σε έναν αγώνα μπάσκετ π.χ. υπάρχουν συνθήματα, υπάρχουν θόρυβοι μέσα στο γήπεδο, ρυθμοί που ακούμε, η ξαφνική σιωπή όταν σκοράρει ο Γκάλης εκτός έδρας, εκεί που ουρλιάζουν οι θεατές ξαφνικά σιωπούνε. Αυτή είναι μια πολύ μουσική κατάσταση και πολύ δραματική κατάσταση, η οποία υπάρχει στο κοντσέρτο. Ή όταν σκοράρει εντός έδρας ο Γκάλης και ο κόσμος επευφημεί, γίνεται μια έκρηξη χαράς. Κι αυτό είναι πολύ μουσικό γεγονός κι αντίστοιχα πολύ δραματικό» λέει.

Η συνάντηση που εκκρεμεί

Γεννημένος ο ίδιος στη Νέα Σμύρνη, με καταγωγή από την Ύδρα, θεωρεί ότι σεβασμός για τον Νίκο Γκάλη ξεπερνά τα στενά πλαίσια του αθλητισμού, μιας και ενέπνευσε κι άλλους ανθρώπους να γίνουν αυτό που ήθελαν.

«Δεν έχει τύχει να συναντήσω τον Γκάλη. Θα ήθελα πολύ να του σφίξω το χέρι και να τον ευχαριστήσω για όσα προσέφερε στη χώρα ολόκληρη και όχι μόνο στον αθλητισμό. Και γιατί έχει εμπνεύσει και ανθρώπους που δεν πιάσαμε ποτέ πορτοκαλί μπάλα. Γιατί αυτό δείχνει το μεγαλείο αυτού του ανθρώπου» εξομολογήθηκε στην ThessNews λίγο πριν ανέβει στο πόντιουμ. Σύμφωνα με τον Τζώρτζη, χάρη στον Γκάλη μπασκετικά η Ελλάδα έγινε σίγουρα μια μεγάλη χώρα και ο αθλητισμός ανέβηκε. Όμως δεν είναι μόνο αυτό: «Θέλω να πιστεύω ότι η γενιά μου έχει βγάλει καλούς επαγγελματίες και ίσως είναι κάτι μεγάλο που προσέφερε ο Γκάλης, η έννοια του επαγγελματισμού, δηλαδή να αντιμετωπίζεις αυτό που σου δίνει ψωμί σοβαρά και όχι σαν χόμπι».

Θα μπορούσε να εμπνεύσει ο Γκάλης σήμερα, που η πατρίδα μας βρίσκεται σε κρίση; «Θεωρώ ότι η σημερινή Ελλάδα, σε αντίθεση με την Ελλάδα του '80, δεν έχει την καλώς εννοούμενη αφέλεια που είχε τότε η χώρα, κάτι που την έκανε πιο ανοιχτή στην αισιοδοξία, στο να πιστέψει ότι μπορεί. Η σημερινή Ελλάδα δυστυχώς είναι μια χρεωκοπημένη χώρα που έχει μια μηδενιστική τάση και αυτό δεν της επιτρέπει να έχει αισιοδοξία σε τίποτε. Έχει να κάνει με τη γενικότερη περιρρέουσα ατμόσφαιρα, που δεν ξέρω αν επιτρέπει σε έναν ή περισσότερους να εμπνεύσουν τους υπόλοιπους...» καταλήγει ο Νικόλας Τζώρτζης.